

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)/M.S. Demirci i in.

(Sprawa C-171/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Uchylenie klauzul zamieszkania — Świadczenia dodatkowe przyznawane na podstawie przepisów krajowych — Warunek zamieszkiwania — Zastosowanie wobec byłych pracowników tureckich — Obywatele tureccy, którzy nabyli obywatelstwo przyjmującego państwa członkowskiego)

(2015/C 073/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Druga strona postępowania: M.S. Demirci, D. Cetin, A.I. Önder, R. Keskin, M. Tüle, A. Taskin

Sentencja

Przepisy decyzji Rady Stowarzyszenia nr 3/80 z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin, w związku z art. 59 protokołu dodatkowego podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r., należy interpretować w ten sposób, że obywatele państwa członkowskiego, którzy jako pracownicy tureccy należeli do legalnego rynku pracy tego państwa, nie mogą, ze względu na zachowanie obywatelstwa tureckiego, powoływać się na art. 6 decyzji nr 3/80, domagając się niestosowania wobec nich warunku zamieszkiwania, od spełnienia którego ustawodawstwo tego państwa uzależnia wypłatę specjalnego świadczenia o charakterze nieskładkowym w rozumieniu art. 4 ust. 2a rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/L.F. Evans

(Sprawa C-179/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ustalenie ustawodawstwa mającego zastosowanie do pracownika w dziedzinie zabezpieczenia społecznego — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Zastosowanie — Zatrudnienie obywatela państwa członkowskiego w konsulacie państwa trzeciego położonego na terytorium innego państwa członkowskiego, w którym pracownik ten zamieszkuje — Konwencja wiedeńska o stosunkach konsularnych — Artykuł 71 ust. 2 — Ustawodawstwo krajowe przyznające ułatwienia, przywileje i immunitety stałym rezydentom)

(2015/C 073/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep